

Zenatudományi szekció

Október 2.: Az oboa művésze (Mészlényi László oboaművész estje)

Október 9.: A fuvola művésze (Előadó: Matuz István fuvola-művész)

Október 16.: A hegedű művésze (Szecsdői Ferenc hegedű-művész és Kerek Ferenc zongoraművész közös koncertje)

Október 23.: A csemballó művésze (A zenetörténeti előadást Pál Tamás zeneigazgató, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója tartja)

Az előadások a jelzett napokon este 8 órakor kezdődnek az egyetem aulájában. Dugonics tér 13. II. emelet)

Színházstudományi szekció

Október 30.: Harmincöt év (1945–1980) magyar színházművészete (Előadó: Szilágyi János, a budapesti Nemzeti Színház igazgatója)

November 13.: A XX. század angol-amerikai színházművészete (Dr. Szilasi Zoltán adjunktus előadása)

November 20.: A szovjet és a lengyel színházművészet (Előadó: dr. Elbert János egyetemi tanár,

a Magyar Színházstudományi Intézet igazgatója)

Az előadások a jelzett napokon este 8 órakor kezdődnek a József Attila Tudományegyetem KISZ Klubjában.

Képzőművészeti szekció

November 27.: A szemiotika értelmezési lehetősége a ma építészeti építésében (Előadó: dr. Hajnóczy Gábor művészettörténész)

December 4.: A mai japán és Fülöp-szigetek építészete — vitatással (Lelkes Gábor belsőépítész-iparművész előadása)

December 11.: Osztrák experimentális építész — vitatással (Előadó: Kalmár László, a Budapesti Műszaki Egyetem adjunktusa)

Az előadások a jelzett napokon este 8 órakor kezdődnek a Rerrich Béla téri Béke-épület előadótermében.

Collegium Polytechnikum

Október 22.: Finnország a matematikus szemével (dr. Gécség Ferenc egyetemi tanár előadása)

November 19.: „El Nino” — vitatással (Előadó: dr. Péczely György tanszékvezető egyetemi tanár)

December 3.: Szeged az ezredfordulón (Prágai Tibor, Szeged

városi Tanács vb. elnök-helyettese tart előadást)

Az előadásokat a jelzett napokon este 8 órakor tartjuk a Herman Ottó kollégium társalgójában.

Filmesztétikai kör (Vezető: Gruber László)

„Film és történelem (1939–1979)”

Szeptember 29.: Remény (francia film)

Október 13.: Harc a sínekért (francia film)

Október 27.: Nappalok és éjszakák (szovjet film)

November 17.: Egy asszony meg a lánya (olasz film)

December 1.: Germanic anno zero (olasz film)

December 8.: Életünk legszebb évei (amerikai film)

Az előadások a jelzett napokon délután fél 3 órakor kezdődnek az Auditorium Maximumban.

Art-Kino: Michelangelo Antonioni művésze; válogatás a 60-as évek olasz filmjeiből

Az előadások időpontja: október 5, 12, 19, 26, november 2, 16, 23, 30, december 7, 14.

A vetítések helye Auditorium Maximum, időpontja 19 óra.

gyönyörű kismadár — szoktuk derűsen énekelgetni az elsőévesek fogadása előtti viharos napokban. Meri örülünk a gólyáknak. A másodéves azért, mert végre nála is kisebb lesz valaki, az ötödés meg azért, mert jó látni a nemrég még matrözblúzban feszítő „aprónépet”, akik csak egy évvel idősebbek jövődi tanítványaiknál. Örülünk a gólyáknak, mert kíváncsiak, frissen szimatolgatják az egyetemet, tele vannak várakozással, tervvel, ötlettel és kritikával.

A kollégiumban már három-négy nappal az elsőök érkezése előtt óriási nyüzgés támad. Futás a karra, a dékániba, a tanszékekre, a papírboltba. Kollégiumi bizottsági tagok, jövődi seniorok és a „segítők” lecsót főznek és plakátot rajzolnak. A Mórán idén csaknem 80 gólyát vártunk, köztük tízet az NDK-ból. Mire megérkeztek, már glédában álltak a folyosón a virágcserepek. Vegre tudtuk azt is, ki melyik szobában fog aludni kilencedikéig — ugyanis jó szokás szerint ismét probléma volt kollégiumunk férőhelyeivel, melynek következtében német gyermekesbéss, lengyel aktivista, TTK-s utóvizsgáló, ötödés és gólya kerülgette egymást folyosón és zuhanyzóban.

Szóval, megjöttek. Cihák, menzajegyek, fényképek, mamák, csomagok a portán, estére végre rend lesz és kollégiumi érvény. Utána seniorok és kollégiumi bizottsági tagok részvételével egy kis bemutatkozó, barátkozó beszélgetés a szobákban. Hétfő reggel megáll az épület előtt a röszei tsz két teherautója és ettől kezdve három napig a paprika jegyében élünk. Elsőseink kitétek magukért: amikor azt hittük, többet ember nem szedhet, bebizonyították, hogy nem ismernek lehetetlent. A délutánok kissé fáradtan találták őket — pedig kell a figyelem: a kollégiumi élet szervezete, lehetőségei; az együtt-élés irrtalan szabályai; a tanulás, önképzés módszerei, módjai kerültek terítékre.

Csütörtök délelőtt a bölcsész-karon dr. Veczko József dékán-helyettes tájékoztatta az elsőéveseket a bölcsészkar életéről, majd dr. Ágoston György professzor tartott előadást pedagógiai képzési rendszerünk felépítéséről. Délután az egyes tanszékekkel ismerkedtek, este pedig ismét a kollégiumban gyűltünk össze, ahol Madách és a KB „közös” művét, „A mi Tragédiánk” című, rendkívül szomorú játékot derülte végig a nagylétszámú közön-

ség. Nagylétszámú, mert csütörtökre a kollégisták és a problémák száma megduplázódott. Szerencsére a velük foglalkozó elsőévesek száma is. Idén először a Móra Kollégium Kollégiumi Bizottsága és a bölcsészkar KISZ-vezetőség nagyot és merészet kísérelt meg: három napon keresztül együtt dolgoztunk azért, hogy az elsőök teljesebb képet kapjanak arról, ami itt három-öt év alatt éri őket. A kísérlet sikerült. Ismét bebizonyosodott, hogy a közös munkát semmilyen elvi elhatározás nem helyettesítheti, s hogy az együttműködés elfeledtetni az emberekkel azokat a vélt vagy valós sérelmeket, amelyek miatt megkeserítjük egymás életét.

Másnap reggel könyvtári tájékoztatón okosodhattunk. Az Egyetemi Könyvtár dolgozóitól kapott rendkívül alapos és részletes bemutatás, az osztályokkal való ismerkedés, bizonyára megkönnyítik majd az egyetemi tanuláshoz nélkülözhetetlen könyvtári segítségkérők használatát. Nagyon köszönjük segítségüket.

Röpke városnézés és ebéd után a kollégiumban gyűlt össze ismét mórás, albérletes és bennszülött, hogy a kar KISZ-munkájával ismerkedjék. Este egy kérdőívvel „bántalmaztuk” őket, melyben a hallgatói pártcsoporthoz volt kíváncsi elsőseink szakmai, mozgalmi életvitére, véleményére. Szombaton gólyáink hivatalosan is igazi egyetemisták lettek, — délután már ilyen minőségükben ugráltak végig a sportvetékedőt, és nevettek végig a bölcsész-avató szertartását, este pedig a Herman és a Móra közti téren és a menzán folytattuk az ugrálást, előbb gyöprugi, majd disco keretében.

Utolsó „szabad” napjukra kollégistáink magukra maradtak fészkekben. Délután vetékedő volt, hasznos dijakért: lehetett itt nyerni vekkert, bőgréket, rántotta-sütőt és sok egyéb nélkülözhetetlen tárgyat — végül a fellábon elismertelt gólya-esküvel szentesítették az egyhetes megpróbáltatások eredményét: mórás gólyák lettek.

A java viszont most kezdődik. És kezdődik a felsőévesek számára is. De kollégistáknak és alapszervezeti vezetőségeknek egyaránt egész éves feladat marad az elsőökkel való törődés. Nem utolsósorban azért, hogy jövő ősszel majd ők kiabálják végig a folyosót: „Gyerekek, gyerekek, megjött az első gólyánk!”

—saly—

Látogatás az Idegennyelvi Lektorátuson

A JATE Központi Idegennyelvi Lektorátusa 1978. szeptember 1-től az egyetem új épületében, a Petőfi Sándor sugárúton nyert végleges elhelyezést. Az intézmény szerepének fontosságát az egyetemi nyelvtanítás terén aligha kell hangsúlyozni. Megváltozott, lényegesen jobb körülmények közé kerülve a Lektorátus lehetőséget kapott arra, hogy e szerepet munkájával mind sikeresebben töltsse be. Erről a munkáról, az intézmény egész tevékenységéről kértem felvilágosítást Zánthó Róberttől, a Központi Idegennyelvi Lektorátus vezetőjétől.

— Valamit a múltól is mondanék — kezdte tájékoztatóját —, annál is inkább, mert a Lektorátus szép hagyománnyal rendelkezik. Már az 50-es évek elején működött, akkor még orosz nyelvi lektorátusként. Az 50-es évek közepén a három karon külön-külön Idegennyelvi Lektorátusok voltak, amelyekben a két kötelező nyelv oktatása mellett már fakultatíve választható nyelveket is tanultak. Ezt a három lektorátust a 60-as évek végén vonták össze Központi Idegennyelvi Lektorátus elnevezéssel.

— Hogyan alakult ki és mi jellemzi a mai lektorátusi nyelvoktatás struktúráját?

— A 70-es évek elején többnyire rendezetlen körülmények között folyt az oktatás. Elég fölémlíteni az ellentmondást, amely döntő mértékben előidézte ezt a rendszertelenséget: az órák látogatása nem volt kötelező, ugyanakkor a vizsga igen. Az ún. intenzív tanfolyamok bevezetésével történt meg az első kísérlet a probléma megoldására, amelyet végül is Oktatási miniszter 1974 végén kiadott utasítása rendezett. Ez az utasítás szabályozza az egyetemi és főiskolai nyelvoktatást. Számunkra alapdokumentum, sajnos nem minden hallgató ismeri. A miniszteri rendelet két élő idegen nyelv tanulását teszi kötelezővé az egyetemen. Az első és második évfolyamon heti két órában orosz tanulnak a hallgatók, a második év végén kötelező záróvizsgát tenni. A harmadik illetve negyedik éven kötelező jelleggel szabadon választható egy másik élő idegen nyelv, főként az angol, a német és a francia között lehet választani. A második év végén itt is kötelező a záróvizsga. Hozzáteszem, hogy ezeken a záróvizsgákon az elsődleges követelmény szakszövegek olvasása és fordítása. Sajnos, a lektorátusi nyelvoktatás keretében a már említett rendkívül szűk órakeret miatt nem tudjuk a társalgási nyelvet tanítani, mégha a modern nyelvoktatásban mindenütt ez kerül is előtérbe. Pontosabban itt is van lehetőség a társalgási nyelv tanulására, ugyanis az első két év után folytatható az orosz, ez esetben nem kötelező a második idegen nyelv. További megkülönböztetés, hogy azok részére, akik a középiskolában valamilyen ok miatt az átlagnál gyengébb orosz nyelvi ismeretekre tettek csak szert, úgynevezett korrekciós csoportokat szervezünk. E csoportokban nyolc fél-

éven át tanulják az orosz a hallgatók. A második idegen nyelv oktatásánál továbbra is kezdő és haladó csoportokban folyik a munka. Természetesen a bölcsészkar idegen nyelv-szakosok és azok, akik állami nyelvvizsgát tettek, mentesülnek az itteni kötelezettségek alól.

— Az említettek kivétel nélkül milyen idegen nyelvet tanítanak a Lektorátuson?

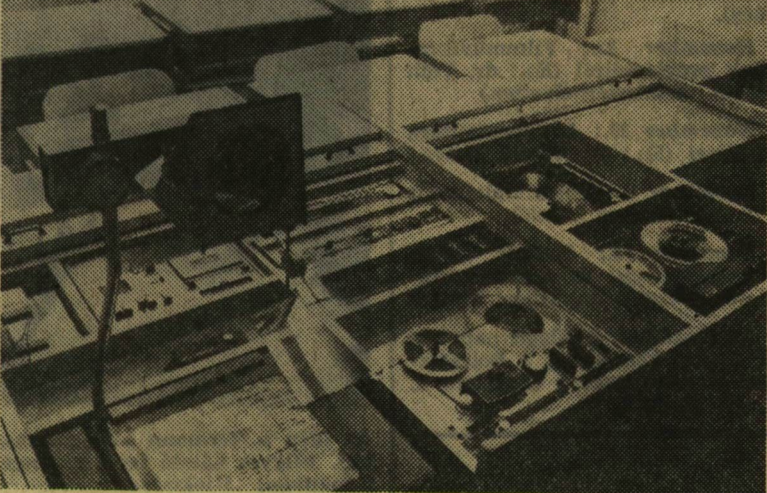
— Olszt, újjörögöt és latint, de tervezzük a spanyol nyelvoktatás bevezetését is.

— A szűk órakeret nyilvánvaló akadálya az idegen nyelv tanu-

— Sajnos, nem. Egy héten több mint háromszáz órát tartunk, s az épületben hét tanterem áll a Lektorátus rendelkezésére. Igaz, minden tereben van magnó, így az órákon az auditív oktatás dominál.

— Milyen jegyzetektől tanulnak a hallgatók?

— Vagy a társintézmények főként az ELTE jegyzeteiből, vagy a Lektorátus oktatói által írt jegyzetektől. Ezek anyaga szinte kivétel nélkül megvan magnószalagon. — Egyébként a jegyzetek cseréjén túl igen jó bel- és külföldi kapcsolataink vannak.

A nyelvi terem egyik stúdiójának „vezérlőpultja”

lásának. Mégis, a rendelkezésre álló heti két órát hogyan próbálják kihasználni, illetve az új épület és a vele együtt járó technikai eszközök mennyiben segítik elő munkájukat?

— Egy félévben kb. 26–28 órát tudunk tartani, ez valóban nagyon kevés. Tudomásom szerint új rendelet készül, amely a heti kötelező óraszámot valószínűleg háromra fogja emelni. Az új épület tantermei kiválóan alkalmasak a kiscsoportos foglalkozásra. A lektori nyelvoktatásban a nyelvi laboratórium tulajdonképpen nem hasznosítható igazán, hiszen folyamatos munkát kíván, amit mi nem tudunk biztosítani, éppen a kis óraszám miatt. Ellenben van két ún. komplex nyelvi termünk, amelyek egyaránt lehetővé teszik az audio-lingvális és az audio-vizuális oktatást. Rendkívül jó és nagy hanganyaggal rendelkezőnk, amely az országban az első között van. Kb. 250 teljes kurzust tartalmazó hangos anyagunk közül főként az angol nyelvi anyag értékes. Ezen kívül diák, 8 mm-es mozgófilmek, óráiák biztosítják a heti két óra intenzív kihasználását. Ez a két komplex nyelvi terem egyébként ebben a minőségben az ország legmodernebbjei közé tartozik.

— Kik használják ezeket a termeket?

— Elsősorban az állami nyelvvizsgára készülő hallgatók és oktatók. Az angol állami nyelvvizsga anyaga például teljesen audio-vizuális.

— Vajon az új épületbe való költözéssel megoldódott-e a tanterem-probléma?

Hanganyagot például rendszeresen adunk vagy kapunk átadásra, különböző konferenciákon veszünk részt. Evente több oktatónk utazik külföldi továbbképzésre, sőt, cserekapcsolat formájában minden nyáron 24 hallgatót küldünk Leningrádba, nyelvtanfolyamra.

— Visszatérve a technikai felszerelésre, úgy tűnik, az egyetem minden lehetséges támogatást megadott a nyelvoktatás fejlesztésére.

— Így igaz, a technikai eszközök, a tantermek berendezése rengeteg pénzbe került. Az elmúlt tanévben az Egyetemi Tanács külön ülésen foglalkozott a nyelvoktatás kérdésével és további támogatást ígért a Lektorátusnak.

— Csak egyetemi hallgatók részére folyik itt az oktatás?

— Korántsem. Itt bonyolítottuk le az aspiráns nyelvvizsgákat és itt történik a TIT-tel együttműködve az egyetemi oktatók számára az állami nyelvvizsgákra való felkészítés.

— Hány oktató dolgozik a Lektorátuson? — teszem fel az utolsó kérdést.

— 21 nyelvtanár. Többnyire két idegen nyelv-szakosok, jó felkészültséggel, tapasztalattal. Munkájukat külön dicséri, hogy rendszeres nyelvészeti és módszertani publikációkat tesznek közzé.

Megköszönöm a tájékoztatást, kikisérve, Zánthó Róbert még megmutatja az angol nyelvi könyvtárat:

— Könyvtáraink kb. 8000 kötetet tartalmaznak, köztük a legmodernebb nyelvkönyveket. B. GY.

Tehetségkutató verseny

A Szeged városi Társadalmi és Családi eseményeket rendező Iroda Radnóti Miklós Irodalmi és Zenei Köre — mely a KISZ KB Dicsőré oklevél és a Balassi Bálint díj tulajdonosa — tehetségkutató versenyt hirdet.

Az irodalmi kör tagjai eddig is többségükben az egyetemisták közül kerültek ki, ezért a művészeti csoport vezetői a jövőben is

számítanak a hallgatók közreműködésére. Pályázatukat versés prózamondói, hangszeres- és énekesi kategóriákban hirdetik meg.

Az érdeklődők október 15-ig jelentkezhetnek 8–15 óráig, személyesen a Dugonics tér és a Lenin körút sarkán lévő irodában, vagy telefonon a 12–871-es telefonszámon.

Amatőr művészeti tábor

A SZOTE Közművelődési Bizottsága az idén első ízben szervezte meg amatőr művészeti csoportjainak felkészítő tábort Mártélyon szeptember 2. és 8. között.

Gajdóczi Sándor, az orvosgyetem közművelődési titkára elmondta, az „edzőtábor” megszerzését a következő negatív tapasztalatok tették szükségessé: a SZOTE három amatőr művészeti csoportja — a Parthiscum kamarakórus, a néptáncgyűttes és a Medikus színpad — az optinálisan kisebb és sűrűn változó létszámmal dolgozott és elmúlt időszakban, s a csoportok tagjai egymás munkájáról alig tudtak. A tábor célja az volt, hogy megfelelő szakmai alapozást adjon a várható feladatok minél színvonalasabb, sikeresebb megoldásához, valamint elősegítse a csoportok aktív, alkotó közösségi érelését, ezzel biztosítva az évközi munka folyamatosságát.

E célkitűzések megfogalmazása után úgy döntött a SZOTE közművelődési bizottsága, hogy a táborba nemcsak az együttesek

régi tagjait, hanem azokat az elsőéves hallgatókat is meghívja, akik kedvet, tehetséget éreznek az amatőr művészeti munka iránt és aktív résztvevői kívánnak lenni egyetemi éveik alatt valamelyik művészeti csoportnak.

A néptáncosok munkatervében alapozó és rutinyakorlatok, néprajzi előadások és táncoktatás szerepelt; a kórus részére tervezett tematikában a hangképzés, népdaltanulás, elméleti előadások és filmvetítések kaptak helyet; a színpad a mozgás- és beszédtechnikával, helyzetgyakorlatokkal, színház- és drámatörténettel foglalkozott.

Az egyhetes előkészítő tábor befejezése után a közművelődési titkárság közepesen értékelte a munkát. Mivel a SZOTE első ízben rendezett ilyen jellegű tábort a kezdeti nehézségekből adódó hibák reális feltárása után az elővetekendő hibáiban már tapasztalatokkal, a gyakorlati kivitelezésben megmutatkozott negatívumok figyelembe vételével körültekintőbben kívánják megszervezni a művészeti tábort.